

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118209919
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3118209919.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobkyne: B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., ul. E. hrdinov XXX/XX, proti žalovanému: Y. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., zastúpený JUDr. Martinom Bartkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, ul. Piaristická 6667 a JUDr. Silviou Bartkovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, ul. Piaristická 6667, o ochranu osobnosti, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd **z r u š u j e** neodkladné opatrenie, nariadené v tomto konaní uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 17C/50/2018 zo dňa 27.11.2018.

III. Žalovanému súd **p r i z n á v a** proti žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Dňa 07.11.2018 bolo Okresnému súdu Trenčín doručené podanie žalobkyne, označené ako „VEC: Žiadosť a zákaz približovania sa“, ktorým požadovala uloženie zákazu priblíženia sa jej ex manžela, nakoľko ju a ich maloletého syna K. B. denne sleduje a napáda, naposledy dňa 02.11.2018. Z podania sa súdu nepodarilo jednoznačne určiť, či ide o žalobu vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto súd uznesením zo dňa 14.11.2018 vyzval žalobkyňu na jeho doplnenie. Dňa 21.11.2018 bola súdu doručená doplnená žaloba spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobou sa žalobkyňa domáha vydania rozsudku, ktorým by súd zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako desať metrov. Túto žalobu odôvodnila tým, že žalovaný sústavne obmedzuje jej právo na život a zdravie, neustále svojím správaním narúša jej súkromie. Násilím sa snaží dostať do bytu žalobkyne, kde ju fyzicky a psychicky napáda, vulgárne ju slovne uráža. Fyzické útoky nadobudli také rozmery, že žalobkyňa bola nútená na svoju ochranu privolať policajnú hliadku. V danej veci podala na OO PZ Trenčín niekoľko oznámení o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Toto nevhodné a agresívne správanie žalovaného má silne negatívny vplyv na jej psychiku ako aj výchovu maloletého syna K..

1.2 Na základe návrhu žalobkyne súd nariadil uznesením zo dňa 27.11.2018 neodkladné opatrenie, ktorým zakázal Y. B., narodenému dňa XX.XX.XXXX, priblížiť sa k B. B., narodenej XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako desať metrov, bez jej výslovného súhlasu, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o podanej žalobe. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.05.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Co/32/2019 z 16.04.2019.

2.1 Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie. V ňom poprel, žeby sa dopustil akéhokoľvek fyzického alebo psychického nátlaku na žalobkyňu a jej tvrdenia sú nepravdivé a účelovo vymyslené. Poukázal na to, že z predložených potvrdení žalobkyne

o podaní oznámení o spáchaní priestupku nevyplýva, žeby sa žalovaný mal voči žalobkyni dopustiť neprístojného správania a už vôbec nie, žeby bol žalovaný uznaný vinným z akéhokoľvek konania. Žalovaný trvalo býva na tej istej adrese v tej istej bytovke a v tom istom vchode (B. - O., E. hrdinov XXX/XX), pretože býva u rodičov, pričom byt sa nachádza nad bytom žalobkyne. Y. žalovaného rozhodnutie o neodkladnom opatrení súdu je neprímeraným tvrdým obmedzením, ktorého dôsledok je taký, že sa nemôže dostať do svojho bydliska a na adresu svojho trvalého pobytu. Podľa žalovaného dôvodom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je ten, že ona ako otec maloletého K. B., nar. XX.XX.XXXX a po rozvode manželstva sa domáha styku s maloletým, ktorý styk žalobkyňa odmieta nielen jemu, ale aj jeho rodičom. V rámci odvolacieho konania, ktoré sa týkalo nariadeného neodkladného opatrenia žalovaný takisto uviedol, že neexistuje žiadny objektívny dôkaz o tom, že sa k žalobkyni nevhodne správa. Uviedol, že pokiaľ aj boli podané podania, ani v jednom prípade nebol uznaný vinným a žalobkyňa si účelovo vymýšľa skutočnosti a dôvody, aby sa nemohol stykať so synom a jej konanie chápe ako šikanózne, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. Ako dôkaz predložil osem záznamom o odložení vecí.

2.2 Žalobkyňa v rámci odvolacieho konania, ktoré sa týkalo nariadeného neodkladného opatrenia uviedla, že zo strany žalovaného sú jej práva a slobody dlhodobo porušované, čoho dôkazom je skutočnosť, že bola nútená viac krát privolať hliadku, a to kvôli agresivite žalovaného. Dôkaz o takomto správaní sa žalovaného predložila súdu a sú súčasťou súdneho spisu. Tvrdenie žalovaného, že práve ona bráni maloletému sa stykať so žalovaným a jeho rodičmi sa nezakladá na pravde, pretože je to práve maloletý, ktorý sa odmieta stykať so žalovaným, pretože tento sa mu nevenuje, berie mu hračky a oblečenie a styka sa s inými ženami a pred jeho očami im prejavuje náklonnosť. Pre poruchy spánku a správania sa maloletého navštevuje psychológ.

3.1 Za účelom rozhodnutia o žalobe, súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal sporové strany. Pojednávanie sa zúčastnili obe sporové strany a právny zástupca žalovaného.

3.2 Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že na podanej žalobe zotráva. Žalovaný nerešpektuje zákaz, približuje sa. Má výkyvy nálad. Žalobkyňa má za to, že niečo berie a to nejaké omamné látky. Takisto pije nonstop alkohol. Približuje sa k jej autu. Našla si v minulosti aj kliniec pod autom. Dôkazy o tomto však nemá, nakoľko nemá peniaze na kameru. Svedkovia sú len anonymní, nakoľko sa vyjadrili, že so žalovaným a jeho rodinou nechcú mať nič spoločné. Čo sa týka nejakých trestných konaní, nič nebolo uzavreté. Nemôže označiť svedkov, pretože sa boja vypovedať, chcú byť anonymní a nechcú mať nič s týmto spoločné. Preto nemôže označiť konkrétne mená. Ako dôkaz je možné oboznámiť listinné dôkazy, ktoré boli súdu predložené. Iné dôkazy neoznačuje.

3.3 Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že vo vzťahu k uvedeným trestným konaniam je potrebné uviesť, že tie, ktoré boli začaté z iniciatívy žalobkyne sú všetky skončené a to tak, že boli postúpené na priestupkové konanie a následne bola vec odložená. Žalovaný popiera všetky skutkové tvrdenia žalobkyne, pretože nie sú pravdivé. Žalovaný dodržiaval riadne zákaz priblíženia. V danej veci je však skutočnosťou, že byt, v ktorom žalovaný býva, sa nachádza nad bytom žalobkyne. Tvrdenia žalobkyne uvádzané v tomto konaní nie sú podporené žiadnymi dôkazmi, a preto je žaloba skutkovo nedôvodná. Podľa žalovaného je nedôvodná aj po právnej stránke, nakoľko neexistuje žiadne konkrétne ustanovenie Občianskeho zákonníka pre takúto žalobu a teda pre uloženie tak precízne formulovaného zákazu priblíženia k inej osobe. Nemá žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, pričom vzhľadom k dĺžke konania, žalobkyňa mala dostatočný časový priestor na predloženie alebo označenie dôkazov.

4. Na pojednávaní vykonal súd dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to č. I. 8-10 potvrdenia o oznámení, č. I. 29 fotografia zachytávajúca bytový dom, v ktorom bývajú sporové strany, č. I. 58 uznesenie OP TN zo dňa 02.11.2018, č. I. 61 vyrozumienie oznamovateľa zo dňa 26.10.2018, č. I. 62 uznesenie povereného príslušníka PZ zo 16.10.2018, č. I. 69 zápisnica o trestnom oznámení, č. I. 71 vyrozumienia oznamovateľa, č. I. 72 potvrdenie o oznámení, č. I. 73 uznesenie OO PZ TN, č. I. 76, 77 potvrdenia o podaní oznámenia, č. I. 78 uznesenie OO PZ TN, č. I. 80 potvrdenie o oznámení zo dňa 16.03.2018, č. I. 83 vyrozumienie oznamovateľa, č. I. 84 predvolanie na prejednanie priestupku, č. I. 88, 89 vyrozumienia oznamovateľa, č. I. 90 uznesenie OS TN, č. I. 95 potvrdenie o oznámení z 12.09.2017, č. I. 96 potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija, č. I. 98 potvrdenie o oznámení zo dňa 09.10.2017, č. I. 100, 101 lekárske správy, č. I. 103 lekárska správa, nález, č. I. 125-131 záznamy o odložení vecí. Na

základe takto vykonaného dokazovania súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav a vec následne právne posúdil podľa citovaných ustanovení právnych predpisov.

5.1 Podľa § 137 Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

5.2 Podľa § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

5.3 Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

5.4 Podľa § 11 od. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

5.5 Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

6.1 Podanou žalobou sa žalobkyňa domáha trvalého zákazu priblíženia sa žalovaného k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Jedná sa tak o žalobu o ochranu osobnosti podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

6.2 Vo vzťahu k prípustnosti žaloby žalobkyne a teda k vyriešeniu otázky, či je možné uloženie požadovaného zákazu súd uvádza, že táto otázka nie je riešená súdmi jednotne. Z judikatúry je možné poukázať napr. na rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 6C/3/2019 z 03.07.2019, v ktorom tento súd uzavrel, že : „Z ustanovení Ústavy SR vyplýva, že pre obmedzenie základného práva spočívajúceho v slobode pohybu musia byť splnené formálne a materiálne podmienky. Formálnou podmienkou je zákonná úprava, ktorá upravuje možnosť obmedzenia slobody pohybu slobodnej osoby. V právnom poriadku Slovenskej republiky je táto zákonná úprava obsiahnutá v Trestnom zákone a v Trestnom poriadku, ktoré obsahujú zákonnú úpravu obmedzenia slobody pohybu spočívajúcu v zákaze priblíženia sa k osobe poškodeného do určitej vzdialenosti (§ 51 Tr. zák.). Z uvedeného tiež vyplýva, že uloženie zákazu priblíženia nemožno subsumovať pod domáhanie sa upustenia od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, ani za odstránenie takýchto zásahov, nakoľko uloženie takejto povinnosti neobsahuje povinnosť žalovaného upustiť od konkrétnych zásahov do určitých práv žalobkyne, ani odstránenie následkov konkrétnych zásahov do práv žalobkyne. Uloženie určitých obmedzení spočívajúcich v tom, že sa osoba niečoho zdrží, niečo strpí, alebo niečo vykoná, upravuje síce Civilný sporový poriadok, avšak iba v rámci nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré v tomto konaní bolo nariadené, ako je to uvedené v odseku 2 rozsudku. Z uznesenia, ktorým bolo neodkladné opatrenie tunajším súdom nariadené v prípade uloženia zákazu priblíženia, ide o obmedzenie, ktorým sa dočasne upravujú pomery, keď v tejto časti uznesenia bolo uvedené, že toto neodkladné opatrenie sa nariaďuje do právoplatného skončenia konania vo veci samej.“ Rovnaký záver prijal aj Okresný súd Skalica v rozsudku sp.zn. 7C/202/2016 zo dňa 05.09.2017.

6.3 Naproti tomu Okresný súd Trenčín v rozsudku sp.zn. 27C/137/2016 z 15.02.2019 judikoval, že : „I keď ustanovenia predpisov občianskeho práva, nemajú takéto konkrétne ustanovenia, uloženie obmedzení a povinností je možné skrz aplikáciu ustanovení žaloby upravujúce ochranu osobnosti. Nie je tak apriori vylúčené, aby súd v občianskoprávnom konaní uložil žalovanému obmedzenia či povinnosti, akých sa domáha žalobkyňa vo veci samej. Ustanovenie § 13 ods. 1 OZ priamo počíta s možnosťou žiadať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti. Jedná sa o typ negatívnej žaloby. Ako nevyhnutný predpoklad aplikácie negatívnej žaloby je existencia skutočností

odôvodňujúcich v tomto prípade uloženie povinnosti žalovaného zdržať sa približovania k žalobkyni. Inak povedané, je potrebné preukázať, že v čase vyhlásenia rozsudku dochádza konaním žalovaného k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Aj v prípade, že nedochádza v čase vyhlásenia rozsudku konaním žalovaného k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne je možné žalobe vyhovieť, avšak jedine za predpokladu, že je preukázané, že reálne hrozí takýto neoprávnený zásah, či jeho opakovanie. Za predpokladu, že nie je preukázané, že reálne hrozí neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, nie je dané právo na uloženie povinnosti zdržať sa zásahov a už prípadný vykonaný zásah možno odčiniť inými typmi žalôb na ochranu osobnosti uvedených v § 13 OZ než zdržovacou žalobou. Uvedené analogicky vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Cdon 1626/96, v ktorom sa uvádza, že zákaz neoprávneného rušenia vlastníka veci podľa § 126 ods. 1 OZ prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie vlastníka zo strany rušiteľa trvá, alebo tam, kde síce prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti. V prípade, že v čase vyhlásenia rozsudku nedochádza k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti a nie je ani preukázané reálne nebezpečenstvo takýchto zásahov, je potrebné žalobu zamietnuť.“

6.4 Súd sa pri rozhodovaní o žalobe žalobkyne prikláňa k právnomu názoru, ktorý bol uvedený v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/137/2016 z 15.02.2019 a v celosti odkazuje na predchádzajúci odsek tohto odôvodnenia. Na doplnenie uvádza, že ak by súd akceptoval uvádzané odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 6C/3/2019, tak by v podstate uzavrel, že právo na podanie civilnej žaloby o ochranu nejakej časti osobnosti musí z Občianskeho zákonníka explicitne vyplývať. Konajúci súd takýto názor nemá. Preto sa následne zaoberal aj dôvodnosťou žaloby, teda či zo strany žalovaného reálne hrozí neoprávnený zásah do osobnej integrity žalobkyne, či jeho opakovanie.

6.5 Na základe vykonaného dokazovania súd konštatuje, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že žalovaný zasahuje do jej osobnej integrity tým, že ju sleduje a napáda. Zo žiadneho z navrhnutých a predložených vykonaných dôkazov (listinných) nevyplýva dostatočne presvedčivo, že by k takýmto zásahom aj v minulosti dochádzalo. Súd oboznámil výsledky všetkých oznámení žalobkyne na žalovaného, ktoré prejednávali príslušné štátne orgány, pričom zistil, že žalovaný nebol nikdy uznaný vinným zo spáchania trestného činu ani priestupku proti žalobkyni. Trestné oznámenia žalobkyne proti žalovanému boli odovzdané na prejednanie priestupku (č.l. 62, 73, 78,) a tieto konania boli následne odložené (č.l. 124 až 131). Teda príslušné štátne orgány riadne prešetrovali existenciu násilného, resp. protiprávneho konania žalovaného voči žalobkyni, pričom takúto skutočnosť nezistili v žiadnom z početných oznámení.

6.6 Súd v tejto súvislosti uvádza, že v prípade rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje osvedčenie tvrdených skutočností, nie ich preukázanie. Ide teda o benevolentnejšiu požiadavku na preukázanie určitého tvrdenia. V prípade rozhodovania v merite veci, teda rozsudkom, je však potrebné tvrdenie preukazovať presvedčivo. Žalobkyňa v priebehu konania, teda od 07.11.2018 do 23.01.2020 neprodukovala žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali zásahy žalovaného do jej osobnej integrity, teda osobnosti. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že dôkazné bremeno možno charakterizovať, ako procesnú zodpovednosť strán sporu za výsledok konania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (na základe navrhnutých dôkazov) je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie súdu. Úlohou súdu je prostredníctvom vykonaných dôkazov preskúmať, či skutočnosti tvrdené v žalobe, zodpovedajú skutočnostiam vyplývajúcim z dôkazov. Nutnosť preukázania tvrdení sporovej strany vyplýva zo skutočnosti, že súdy rozhodujúce spory, sú a musia byť pri rozhodovaní nestranné. Ak by súd rozhodoval iba na základe riadne nepreukázaného tvrdenia sporovej strany (ktoré je v rozpore s opačným tvrdením protistrany), automaticky by tým porušil uvedenú základnú zásadu, a to zásadu jeho nestrannosti.

7.1 Podľa § 335 ods.1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

7.2 Súd výrokom II tohto rozsudku podľa § 335 ods.1 Civilného sporového poriadku zrušil neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej uznesením zo dňa 27.11.2018. Rozhodol tak preto, že žalobu vo veci samej zamietol.

8.1 Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8.2 Podľa § 262 ods.1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8.3 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaný bol v konaní plne úspešný. Žalovanému tak patrí proti žalobkyni právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov žalovaných rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.